

Маленький хрест у полі
чорніє на снігу.
Ім'я дощі вже змили,
не видно і могили, —
забули всі поволі
за вірного слугу.

І не питають люди,
хто в бою тут поляг.
Хто згадує одного,
коли могил так много
і хрестики є всюди
по горах і полях!

Ти поклонись покірно
йому, бо він страдав!
Чи свій, чи ворог лютий,
все ж вояк то забутий, —
служив своїм так вірно,
що душу й тіло дав...

1916
